

РЕШЕНИЕ

№ 28274

гр. София, 27.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 11.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **7255** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 121, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 124, ал. 1 от ЗДСл за отмяна на акт за прекратяване на служебно правоотношение. Жалбоподателят М. Л. Й., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], ет. 5, ап. 11 твърди, че е работил по служебно правоотношение с МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ на длъжността „началник отдел „Почивни бази“ при Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“. Твърди, че със заповед № 8121К-9549/12.06.2024 г. служебното му правоотношение било прекратено на основание чл. 107, ал. 1, т. 6 от ЗДСл от Министъра на вътрешните работи. Счита заповедта за незаконосъобразна и моли отмяната ѝ. Моли присъждане на деловодни разноски.

Ответникът Министър на вътрешните работи оспорва изцяло жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендират деловодни разноски.

Контролиращата страна СГП не взема участие по делото.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Безспорно е, че жалбоподателят е работил по служебно правоотношение с МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ на длъжността „началник отдел

„Почивни бази“ при Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“, когато със заповед № 8121К-9549/12.06.2024 г. служебното му правоотношение е било прекратено на основание чл. 107, ал. 1, т. 6 от ЗДСл от Министъра на вътрешните работи.

Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 108, ал. 1 във вр. чл. 6 от ЗДСл и в предписаната форма по чл. 108, ал. 1 от ЗДСл. Предвид това, заповедта е валиден индивидуален административен акт.

Както се посочи, основаниято за уволнение на жалбоподателя е посоченото в чл. 107, ал. 1, т. 6 от ЗДСл - поради това, че заеманата от служителя длъжност трябва да бъде освободена за възстановяване на незаконно уволнен държавен служител, заемал преди това същата длъжност. Както се вижда от граматическото тълкуване на нормата, материално-правно основание за законност на прекратяването на служебното правоотношение на това правно основание, е уволняваният да е заел длъжност, от която преди това е уволнен незаконно друг служител и последният е възстановен именно на тази длъжност. Видно от материалите по делото, с процесната заповед жалбоподателят е уволнен от длъжността „началник отдел „Почивни бази“ при Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“-МВР, за да се заема длъжността от служителя С. И. С.. С процесната заповед ответникът е приел, че служителя С. И. С. е възстановен на длъжността на жалбоподателя с Решение № 6154/20.05.2024 г. по адм.д. № 3789/2024 г. на ВАС. Чл. 121 от ЗДСл, след отмяната на т. 2 през 2003 г., която разпоредба предвиждаше конститутивна претенция за изрично съдебно възстановяване на уволнения служител с отделен диспозитив, урежда института на възстановяване на незаконно уволнения служител, като дава вече право само на претенция за отмяна на заповедта за уволнението. С отмяната на последната, настъпва конститутивния ефект по възстановяване на уволнения служител именно на длъжността по отменената заповед. Завършването на конститутивния фактически състав на възстановяването е заемането от служителя на длъжността по отменената заповед в срока по чл. 122, ал. 1 от ЗДСл. Видно от горесцитираното Решение № 6154/20.05.2024 г. по адм.д. № 3789/2024 г. на ВАС, отменена е заповед № № 8121К-1523/10.03.2022 г. на Министъра на вътрешните работи, с която служебното правоотношение на служителя С. И. С. е било прекратено на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл – поради съкращаване на длъжността „началник отдел „Почивно дело“ при Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“-МВР. Възстановеният служител С. И. С. е подал заявление от 31.05.2024 г. /л. № 16/, с което в срока по чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, е поискал да заеме длъжността, на която е възстановен с решението на ВАС - „началник отдел „Почивно дело“ при Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“-МВР. Неправилно ответният орган е приел, че длъжността „началник отдел „Почивно дело“ е идентична с длъжността на жалбоподателя „началник отдел „Почивни бази“ и е уволнил последния на основание чл. 107, ал. 1, т. 6 от ЗДСл. Видно от мотивите на цитираното Решение № 6154/20.05.2024 г. по адм.д. № 3789/2024 г. на ВАС, както и от приложенияте по настоящото производство щатни разписания от 2022 г. /л.л. №№ 38-51/ и от 2023 г. /л.л. №№ 52-61/, както и от заповедите на ответния орган, приложени под л.л. №№ 62-69 от делото, в Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“-МВР е извършена реорганизация на щата, като длъжността „началник отдел „Почивно дело“ не съществува. ВАС посочва, че най-близка по длъжностна характеристика до закритата длъжност „началник отдел „Почивно дело“ е

новата длъжност „началник отдел „Социални дейности“, която не е избрана от ответния орган за назначаване на възстановения служител С. И. С., а е избрана различната длъжност на жалбоподателя - „началник отдел „Почивни бази“, който е уволнен именно на основание чл. 107, ал. 1, т. 6 от ЗДСл – поради възстановяване на незаконно уволнения, при липса на идентичност на длъжностите. Следва да се посочи, че назначаването и на сходна длъжност на незаконно уволнения, във връзка с което се извършва уволнение по чл. 107, ал. 1, т. 6 от ЗДСл, отново би било незаконосъобразно, тъй като възстановяването се извършва с конститутивно решение на съда и на длъжността по отменената заповед. Нещо повече, закриването на длъжността и разпределянето на функциите ѝ на други длъжности, не означава запазване на длъжността, за да може някои от служителите на длъжностите по разпределените функции на закритата длъжност да бъдат уволнени законно по чл. 107, ал. 1, т. 6 от ЗДСл. Тази правна конструкция на ЗДСл не се компрометира от правото на администрацията да се реорганизира с цел ефективна организация на трудовия процес. Може да се получи ситуация, както процесната, длъжността, на която е възстановен незаконно уволнен служител с отмяната на заповедта за уволнение от съда, да не съществува повече в щатното разписание. Тогава няма пречка служителят да заема длъжността на която е възстановен от съда в срока по чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, но органът по назначението следва да предприеме правни действия или по преназначаване, или по уволнение на основание чл. 106, ал. 1, т.т. 1 или 2 ЗДСл например. Във всички случаи, каквото и действие да предприема органът по назначението, то подлежи на съдебен контрол ако засяга субективни права или интереси.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът приема, че жалбата следва да се уважи изцяло.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 1 230 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалба на М. Л. Й., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], ет. 5, ап. 11, заповед № 8121К-9549/12.06.2024 г. на Министъра на вътрешните работи.

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ да заплати на жалбоподателя М. Л. Й., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], ет. 5, ап. 11, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 1 230 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.